

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/40/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113010258
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikuš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1113010258.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a sudcov JUDr. Ľudmily Králikovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovaného T. C. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.07.2013 sp. zn. 2T/26/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. apríla 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného T. C., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, ako je to v napadnutom rozsudku uvedené.

Bol mu za to uložený podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 a pol roka, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Zároveň mu súd uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávk. Uložil mu aj povinnosť v skúšobnej dobe uhradiť poškodenej L. A. F., bytom U., E. vo výške 3.150,- €

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie obžalovaný, ktoré bližšie písomne neodôvodnil.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu k dôvodom odvolania uviedol, že toto podal z dôvodu, že nesúhlasí s vynesenejším rozsudkom, ktorý bol vynesenejší v jeho neprítomnosti, nemohol sa k nemu vyjadriť a nie je všetko tak, ako sa to v rozsudku.

Odvolací súd na základe takto podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné skutočnosti.

V prvom rade je potrebné uviesť, že po podaní obžaloby a vytýčení hlavného pojednávania na deň 30.04.2013 bol povinnosťou obhajovať obžalovaného zbavený obhajca T. T., keďže dôvody nutnej obhajoby pominuli. Za danej situácie sa vo veci zastupoval obžalovaný sám, tento po náležitom poučení zo strany súdu uviedol, že pokiaľ ide o skutok týkajúci sa neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. v tomto smere na všetky položené otázky zodpovedal kladne a súd aj následne prijal vyhlásenie obžalovaného v tejto časti a dokazovanie k tomuto skutku nevykonal a dokazovanie bolo vykonávané len vo vzťahu k prisvojeniu si cudzej veci, teda prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.

K tomuto skutku sa obžalovaný vyjadril v tom smere, že o žiadnej hotovosti v byte nevedel, preto ani nemohol žiadne peniaze zobrať. Do bytu mal prístup aj majiteľ aj iné osoby. V byte býval vyše mesiaca, čo mu umožnila poškodená. Pokiaľ ide o otázku či v byte stretol aj iné osoby uviedol obžalovaný, že tam stretol len majiteľa bytu, ktorý byt poškodenej prenajímal. Aj keď mu poškodená zaslala sms, že jej boli odcudzené peniaze, tieto jej nezobral, jedine peniaze, ktoré vybral za pomoci platobnej karty z účtu. K tejto skutočnosti súd vykonal dokazovanie jednak výsluchom svedkyne C. L. ako aj prečítaním výpovede poškodenej, keďže táto odišla trvalo z územia Slovenskej republiky do USA.

Svedkyňa C. L. vo svojej výpovedi uviedla, že poznala aj obžalovaného aj poškodenú. Vedela z rozprávania poškodenej o problémoch týkajúcich sa krádeže peňazí s tým, že z domácnosti aj z platobnej karty jej odcudzil peniaze práve obžalovaný. Tieto peniaze mala na návrat domov, vyslovila poľutovanie najmä nad postojom obžalovaného, ktorý jej mal povedať, že je gambler, peniaze nemá, má problémy aj v rodine kvôli peniazom a nakoniec, že poškodená má dobrú prácu a peniaze až tak nepotrebuje. Pokiaľ ide o sumu, malo ísť o čiastku okolo 3.000,- €. Ďalej svedkyňa uviedla, že aj s obžalovaným aj s poškodenou sa rozprávali o peniazoch, jednak z platobnej karty, ale aj o peniazoch, ktoré sa mali nachádzať v domácnosti a peniaze ako uviedla poškodená, neboli obžalovanému požičané, ale tieto boli odcudzené. Dokonca mali medzi sebou dohodu, že jej peniaze vráti prostredníctvom svojej tety, čo sa však neuskutočnilo. Výslovne svedkyňa uviedla, že nešlo zo strany poškodenej o žiadnu pôžičku obžalovanému.

Poškodená vo svojej výpovedi v štádiu prípravného konania uviedla, že na Slovensku pracovala, mala prenajatý byt Na L. trhu v Q. a tu sa aj zoznámila s obžalovaným, ktorý začal u nej prespávať, keďže ako sám uviedol, vyhodili ho rodičia z bytu. Mal kľúče od jej bytu hneď od samého počiatku. Dňa 17.10.2011 mal na ňu čakať doma a oznámil jej, že sa pohádal s rodinou a že sa chce zabiť. Na druhý deň mu zobrala kľúče od bytu, aby k nej už viac nešiel. Keď chcela následne platiť v nákupnom centre platobnou kartou, zistila, že sa prečerpala limit a keď pozrela na zostatok účtu, zistila, že jej chýba viac ako 1.500,- €. Kartu pritom nechala vo svojom byte na stole a zobrala si ju odtiaľ až v utorok dňa 18.10.2011. Preto obžalovanému napísala sms, v ktorej sa dotazovala, či jej ukradol peniaze, lebo účet je vyčerpaný, na čo on odpovedal, že áno, pripojil vulgárne slovo a komentoval, že už je to neskoro zmeniť. Keď mu oznámila, že peniaze nutne potrebuje, oznámil jej, aby mu dala čas jeden dva dni, že veci dá do poriadku. Preto mu sľúbila, že ak sa tak stane, neoznámia vec polícii. Ešte raz jej napísal, že sa hanbí, nevie sa jej pozrieť do očí, ale peniaze nemá. Preto kontaktovala políciu. Keď prišla domov zistila, že jej chýba aj hotovosť 1.750,- €, ktorú mala odloženú v krabičke v izbe. Peniaze podľa nej mohol zobrať jedine obžalovaný, keďže u nej v byte v kritickom čase okrem neho nikto iný nebol. Na žiadosť obžalovaného, tomuto zbalila veci, ktorému aj s priateľmi odniesla na zastávku Mlynské Nivy, kde sa priznal, že peniaze zobral, hovoril, že má problémy s gamblovaním, ale že sa priatelia o mňa nemajú báť, že ja si viem peniaze zarobiť. Peniaze si podľa vlastného udania chcel požičať od tety, ale následne mi poslal sms, že mu teta peniaze nechce dať a nevie ako sa dostať k peniazom. Preto kontaktovala aj jeho sestru s tým, že jej obžalovaný ukradol peniaze a pýtala sa či mu ako rodina chcú pomôcť, alebo či má vec ohlásiť polícii. Sestra jej povedala, že to treba nahlásiť, lebo oni ako rodina s ním prerušili kontakt, lebo okradol aj ich a preto ho vyhodili z bytu.

Na základe takto vykonaného dokazovania potom dospel súd prvého stupňa k záveru, že svojím konaním obžalovaný naplnil znaky žalovaných prečinov krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. ako aj neoprávneného vyrobenia, používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., pretože si prisvojil cudziu vec a spôsobil tak poškodenej škodu v celkovej sume 3.150,- €. Nie je zanedbateľná ani skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný a to pre prečin podvodu a dokonca aj pre identický prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom. Bol prejednávaný aj pre priestupok. Túto skutočnosť súd zohľadnil len ako v celkovom kontexte na zohľadnenie osobnosti obžalovaného, keďže na obžalovaného sa hľadí akoby súdne trestaný nebol. Tieto skutočnosti však podávajú ucelený a komplexný pohľad na jeho osobu. Je evidentné, že ani predchádzajúce trestné stíhanie a odsúdenia nemali vplyv na prevýchovu obžalovaného a tento aj naďalej pokračuje v identickom konaní, porušuje zákonné normy a zneužíva dôverčivosť iných ľudí.

Súd prvého stupňa a odvolací súd sa s tým stotožnil, uložil obžalovanému prísny trest nepodmienečný v trvaní 2 a pol roka, výkon ktorého podmienenčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov za súčinnosti

probačného a mediačného úradníka, ktorého úlohou bude dohliadať v skúšobnej dobe na dodržiavanie primeraných obmedzení spočívajúcich v zákaze hazardných hier, uzatváraní stávk a hraní na hracích automatoch. V neposlednom rade je tu povinnosť, ktorá mu bola súdom uložená, počas skúšobnej doby nahradiť poškodenú spôsobenú škodu. V opačnom prípade môže súd rozhodnúť, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a podmiennečne odložený trest v celom rozsahu vykoná. Je preto na obžalovanom, aký postoj zaujme a či v celom rozsahu bude dodržiavať obmedzenia tak, ako tieto pri podmiennečnom odsúdení stanovil prvostupňový súd s čím sa aj odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

Poškodená škodu riadne a včas uplatnila. Súd prvého stupňa preto rozhodol o povinnosti túto škodu poškodenej uhradiť.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.